

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Nytaarsdigt til en Fader (II) (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Nytaarsdigt til en Fader (II) (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid71127.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Nytaarsdigt til en Fader (II)

SOM Snee bortsmelter Støvets Dage
Som Nattens Dug forgaaer vort Liv
Hvo sagtner Tidens Gang? - Hvo binder
Det Øyeblik, som nu forsvinder
Mon du kan sige kom tilbage
Du stærke Gud, som sagde bliv! -

Glimt, som den evige betroede
Min Sjæl, af Skabningen og sig
O du som voxer ved at nydes
O Glimt, som aldrig meer tilbydes,
Uigjenkaldelige Gode,
O Tid vær meer, end Guld for mig -

Men du min, Fader, du som lærte
Mit Bryst sit første Aande-Dret
Og du, som først har viist mit Øye,
129 Mig selv, Naturen og den Høye -
O at du kunde see mit Hjerte,
Thi Ord kan ey fortolke det -

Ak selv den største Tak er liden
Er svag for dig, min første Ven? -
Hvad er da min uvante Læbe? -
Tør den vel haabe - tør den stræbe,
At lønne ham som gav mig Tiden
Og lærte mig at nyde den -

Men han som helst bønholder svage -
Gud skal betale al min Gjeld -
Ja Tidens Fader skal fornemme
Min Bøn og mærke paa min Stemme
Han skal forlænge dine Dage
Og han skal krone dem med Held

Ved ham skal du med Haab tiltræde,
Med Tak beslutte dette Aar -
Ved hans Velsignelse formeere
Din Alder sig med mange fleere,
Og han beslutte dem med Glæde
Med salig Lyst, Som ey forgaaer -